

Bülten

İZMİR BAŞEPISKOPOSUĞU

ARALIK

2024

23

1

TÜM AZİZLER GÜNÜ

1 Kasım 2024, Başepiskopos Martin Kmetec İncil Müjdecisi Aziz Yuhanna Katedrali'nde kutlanan Tüm Azizler Günü Büyük Efkaristiya Ayin Törenini yönetti. Papazlar ve pek çok imanlı vefat eden aile ve arkadaşlarına dua etmek için toplandılar. Her yıl Tüm Azizler Günü'nde mezarların takdisi, tespih duası ve Efkaristiya Kutlaması için Karşıyaka Katolik Mezarlığı'nda cemaat olarak toplanırız.

Hayatlarımızda önemli bir yer tutan ailelerimiz ve dostlarımıza dua ederek saygımızı ve minnetimizi sunarız. Mezarlıkta yapılan Efkaristiya Kutlaması ayrıca Efendimiz İsa'nın hem diri hem de ölümlerin Rab'bi oluşunu ifade ettiğimizin bir yoludur. Dünya üzerindeki hayatımız gökteki hayattla bağlantısız değildir ve Rabbinizin şanlı yaşamıyla da dünyada yaşamakta olduğumuz hayattan kopuk değildir.

Azizlik mertebesine yükseltilecekler arasında olan kişilerin yaşamlarını kutlarken onların yanı sıra hayatlarının amacına ulaşabilmiş, cennete kavuşan bilinen ya da bilinmeyen pek çoklarını da sevinçle anıyoruz. Günaha meyilli olduğumuz zor anlarda ve baştan çıkarıldığımız dönemlerde ebedi yaşama giden yola odaklanabilmemiz için bize ilham verirler. Artık tüm Şanıyla görülen Rabbin huzurunda olan tüm azizler, dünyada yaşadıkları sürede Haçlarını alıp İsa'yı Golgota Tepesine kadar takip etmiş ve şimdi ise onun Dirilişini sonsuza dek paylaşanlardır. İlahiyat eğitimini aldığı yıllarda Aziz John Vianney'in (Curé of Ars) derslerinde büyük sıkıntılar yaşadığını öğreniyoruz ama pek çok insan yine de günahlarını itiraf etmek için Fransa'da bulunan Ars'a hacı olarak gitti.

Liyon'da bulunan demiryolu istasyonu Ars'a gidecek olan hacıların çokluğu nedeniyle onlar için ayrı özel bir bilet gişesi açtı. Aziz Agustin, gençlik yıllarında iffetsizlik sorunuyla mücadele verdi. Milan'da tövbe etti ve 36 yaşındayken papaz oldu, daha sonra da 41 yaşına geldiğinde Kuzay Afrika'da 35 yıl boyunca Hippo Episkoposu olarak görev yaptı. Agustin'in Kilise üzerindeki etkisine verebileceğimiz bir örnek Katolik Kilisesi Din ve Ahlak İlkeleri'nde başka yazarlardan daha fazla Aziz Agustin'den alıntılar yapılmış olmasıdır. Azizler bize, bizim kim olduğumuzu hatırlatırlar, biz Rab tarafından yaratılan çocuklarıyız ve biz de dünyada onun halkı olarak yaşarız. Aziz Agustin'in "İtiraf" kitabında yazdığı gibi, 'Ey Rab sen bizi kendin için yarattın ve bizim çalkantılı yüreklerimiz sana kavuşana dek huzur bulmayacak.' Onların sevinci hayatlarını Mutluluk Sırlarına göre yaşamaktı (Mt. 5:1-12). Onların hayatı bize kendi iman yolculuğumuzda cesaret vererek bizim alçakgönüllü, merhametli ve yüreği temiz, doğruluğa acıkan ve susayan kişiler olmamıza yardım eder.

Bu gün, Kilisenin ebedi hayata kavuşan ölülerimizi hatırlayıp dua etmemiz için ayırdığı özel bir gündür. Aslında, Kilise imanla ölmüş olanları sadece bugün içinde hatırlamaz, Kasım ayı boyunca özel bir şekilde her gün bunu yapar. Hristiyan doktrinine göre her yıl kutlanan Azizler Birliği anma töreninin bir parçası olarak, dün Tüm Azizler Gününü kutladık. Bugün ise Azizlerin Birliğini tamamlayan Ölüler Anma Günüdür.

Çok eski zamanlardan bu yana, her dine iman etmiş kişiler ruhun ölümsüzlüğüne inanırlardı ve bu yüzden ölüleri için dua etmekteydiler. Yahudilerin Yasa Kitabı Talmud, ölenlere edilen duanın kendilerine çok büyük lütf ve iyilik getirmeye yardımcı olacağını yazar. Ölen kişilere edilen duanın faydası nedeniyle, yeni doğmuş Kilise tarafından öğretilerine ve uygulamalarına dahil edilmiştir. Bu inancın Kilisenin ilk yüzyılına kadar uzandığı kanıtlanmıştır. “Dualarınızda sizden önce giden bizleri hatırlayın,” Roma dönemine ait yer altı mezarlarının duvarlarında sıklıkla bulunan bir yakarış ifadesidir (Lumen Gentium 50).

Buna ek olarak, Efkaristiya Ayini törenlerinde Kilisenin ilk yüzyıllarından bu yana devam eden “Ölmüşlere Dua” geleneği devam ettirilir. Tıpkı Pavlus’un Havarilerin İşleri, Tekla ve Perpetua ile Felicity’nin Şehitlikleri (Her ikisi de II. Yüzyılda yazılmış) gibi İncil dışındaki ilk Hristiyan yazı kaynaklarının bazıları ölmüş kişilere yapılan duanın varlığını gösterir.

Ailelerin akşam dualarının bir parçası olarak ölmüşleri için dua etmeleri de Doğu Hristiyanlarının çok eski bir geleneğiydi. Kilisenin ilk yüzyıllarındaki Babaları, Havarilerden miras kaldığını düşündükleri bu geleneğin devam ettirilmesi için imanlıları teşvik ettiler. Tertullian (160-240) ölmüş kişilerin anılması için yıl dönümü ayinleri hakkında yazarak dul hanımlara kaybettikleri eşlerine dua etmeleri tavsiyesinde bulundu. Aziz Agustin (354 – 430), ricası üzerine ölmüş annesine dua ettiğini söyler: “Ben öldüğüm zaman beni nereye arzu edersen oraya göm, ama altardayken bana dua etmeyi unutma” (Hippolu Aziz Agustin, İtiraflar, Kitap 9, Bölüm 11, Kısım 27).

Kudüs’lü Aziz Siril (ö. 386), dini öğretilerle ilgili bir çok vaazından birinde, Ayin sırasında hem yaşayanlar hem de ölümlerin nasıl anıldığını ve Rabbimizin Efkaristiya Kurbanının yaşamakta olanlarla ölü günahkarlara nasıl fayda sağladığını açıkladı. Aziz Ambrose, (ö. 397) vaazında şunları söyledi, “Hayattayken onları sevdik; öldüklerinde de dualarımıza devam ederek Efendimiz Rabbin Evine ulaşmaya dek onları yalnız bırakmayalım.”

Aziz John Chrysostom (ö. 407) ise şöyle der: “Onları analım ve yardım edelim. Şayet Eyüp’ün oğulları babalarının fedakarlığıyla arınmışlarsa, ölümlerimiz için sunduklarımızın onlara bir nebze de olsa teselli getirmeyeceğinden neden şüphemiz olsun? Daha çok Büyük Gregorius olarak bilinen Papa I. Gregorius (540- 604) şöyle der: “Ölmüş olanlara yardım etmek ve dualarımızı onlara sunmak için hiç tereddüt etmeyelim.” Teslis ve Beden Alış sözcükleri de Kutsal Kitap’ta yer almaz ancak bu doktrinler açık bir şekilde öğretilir. Benzer şekilde, her ne kadar bizzat bu sözcüğü kullanmasa da Kutsal Kitap Arafın da varlığını öğretir. Yeni Katolik Kilisesi Öğretisine göre: “Rabbin lütfuna ve sevgisine kavuşarak ölen ancak mükemmel olmayan şekilde arınmış bile olsa ebedi kurtuluşu hiç şüphesiz hak etmiştir, yine de onlar ölümünden sonra bir arınma sürecinden geçerler ki böylelikle Cennetin sevincine ulaştıklarında gerekli olan kutsallık mertebesine kavuşurlar.

Papa XIII. Leo, *Mirae caritatis* (1902) Kilise bildirisinde şunu belirtir: “Özellikle Kutsal Efkaristiya Kurban Ayini sayesinde güçlendirilen ve çoğalan, yaşayanlar arasındaki karşılıklı sevgi lütfu, Azizler Birliğine ait olan herkese doğru akar. II. Vatikan Konsil’i şunu doğrular:

“Bu kutsal konsilde atalarımızdan bize ulaşan, sadakatle bizim ve ölümlerinin ardından halen arınmakta oldukları Cennetin şanında bulunan kardeşlerimizle paylaştığımız saygın İmanı kabul ederiz...” (Kilisenin Dogmatik Yasası (Lumen Gentium) No. 51)

Kilise Yasası açıkça belirtir ki, “Daha en başından beri Kilise, ölmüş kişilerin anısına saygılı olmuştur ve onlar için dua eder, hepsinden daha fazla Efkaristiya Kurbanı onların arındıktan sonra Rabbin Nurlu Yüzünü görebilmelerini sağlar” (Katolik Kilisesi Din ve Ahlak İlkeleri #1032).

Ölenler için Dua: “Sonsuz merhamet sahibi Rab, bizim günahlarımızın kefareti olarak ölen Oğlun Mesih’in değerli kanıyla kurtardığın ve tüm insanlığı beklemekte olduğun yerde, bu dünyamızdan ayrılarak ebediyete giden tüm ölülerimizi senin yüce iyiliğine emanet ediyoruz.

Sevinç ya da mahkumiyetle sonuçlanacak yargılanma gününde huzuruna çıktığımızda bizim yoksulluğumuza, çektiğimiz acılara, insan olarak sahip olduğumuz zayıflıklarımıza bakma Rabbim. Bize yüreğinden çıkan iyilikle merhametle bak ve bizim tam olarak arınmamızı sağlayan yollardan geçememize yardım et.

Çocuklarından hiç birinin artık tövbe etmenin mümkün olmadığı ebedi ateşlerde yok olmasına izin verme. Sevdiğimiz merhum kişilerin ruhlarını, Kilisenin Kutsal Gizemlerini alma rahatlığına varamadan ölenleri, ya da hayatlarının sonunda bile tövbe etme zamanı bulamayanları sana emanet ediyoruz Rab. Onların hiçbiri dünyadaki hac yolculukları sona erdiğinde Seninle karşılaşmaktan korkmasınlar ve her zaman Senin sonsuz merhametinle kucaklanma umuduna sahip olsunlar. Kız kardeşimiz olan bedensel ölüm bizi her zamandua ederken hazır haldeyken bulsun, kısa veya uzun yaşamlarımızda yapılan iyiliklerle dolu bulsun.

Rabbim dünyevi hiçbir şey bizi Senden ayırmasın ve herkes, herşey bizi ebediyen Sende huzur içinde dinlenmemizi sağlayacak olan yakıcı bir arzuyla desteklesin. Amin. (Pdr. Antonio Rungi, Passionist Papazlar Ruhban Sınıfı, Ölüler için Dua). (Papa Francis).

3

BAŞEPİSKOPOS MARTİN'İN DOĞUM GÜNÜ VE İSİM GÜNÜ

10 Kasım 2024, Saygıdeğer Episkoposumuz Martin Kmetec, OFMConv.'nin doğum günüyü. Başepiskopos Martin, cemaatine çok yakınlık gösterir ve episkoposluk bölgesi içindeki ruhani sürüsünün iman gelişimi ve insani değeri konusunda içtenlikle ilgilidir. Slovenya'da doğmuş ve dünyanın bir köşesinde, Rabbin halkının hizmetinde olabilmek için Türkiye'ye gelmiştir.

Rabbin Sözü'nün beden alabilmesi için, yerel kültürün bir parçası oldu. Buradaki insanların sevinçleri ve sorunlarla mücadelelerini kendine mal eder ve ülkenin barış ve refahı için çalışmalarını sürdürür. İsa, insanlara ulaşarak ve Allah'ın sevgisini ve merhametini paylaşarak, onların kalplerini Rabbe döndürerek bize yol gösterdi.

Episkopos Martin Katedral'de doğum gününü cemaattekilerle beraber kutladı. Sabah saat 10:00'daki İngilizce ayinin ardından orada bulunanlar kendisini selamladılar ve Kiliseye yaptığı hizmetlerden dolayı şükran ve takdirlerini dile getirdiler. Türkçe olan ayinden sonra da organize ettikleri ruhani babaları olarak gördükleri Episkopos'un doğum gününü kutlamak için biraraya geldiler. Bu özel gün için hazırlanan pastayı kesip kendilerinin hazırlayıp paylaştıkları tatlılarla partiyi gerçekleştirdiler. Herkes, şefkatli ve özverili hizmetlerinden dolayı takdirlerini belirtti ve İzmir Başepiskoposu Martin'e uzun, sağlıklı ve mutlu bir yaşam diledi.

4

PEDER DOMİNİCKO, OFM TEKRAR DUA, HUZUR VE ŞİFA EVİNİ ZİYARET ETTİ

İzmir Başepiskoposluğunda daha önce hizmet etmiş ve sonrasında geçtiğimiz yaz memleketine dönen Koreli Peder Dominic Ko, kısa bir ziyaret için 5-15 Kasım tarihlerinde İzmir'e geldi. Peder Dominic, özellikle Selçuk'ta Dua, Huzur ve Şifa Evi'ni açmakla tanınıyor. Kendisi ayrıca Laudato Si ruhunu koruma ve geliştirme konusunda öncülük ettiği girişimlerinden dolayı övgüyü hak ediyor.

Başepiskoposluk, sorumluluk üstlenerek Dua, Huzur ve Şifa Evi'nin bakımını yapmaya devam ediyor. Başepiskopos Martin, Aziz Polikarp Kilisesinde 11 Kasım 2024 tarihinde Peder Dominic ve Koreli iki misafirini ağırlamak için akşam yemeği davetinde bulundu; davete Fransisken Topluluğu da eşlik ettiler. Bu vesileyle Peder Dominic, Efes'teki Meryemana'ya bağlılığını sürdürmeyi arzu ettiğini belirtti. Tüm insanlığın annesi olan Meryem Ana her yerde tüm çocuklarının iyiliği için ilgi göstermekte ve tüm insanlar için Yol, Hakikat ve Yaşam olan Oğluna bizim için aracılık etmektedir.

5

BAŞEPIŞKOPOSLUK KİLİSE EĞİTİM PROGRAMINI BAŞLATIYOR

Halkın arasında açıkça hizmetinin en başında İsa, Nasıra'da Sinagoğa girer ve Kutsal Kitap'tan İşaya 61:1-2 bölümünü okur ve şöyle der: "Rabbin Ruh'u üzerimde, çünkü o beni yoksullara müjdeyi iletmem için meshetti. Tutsaklara serbest bırakılacaklarını, körlere gözlerinin açılacağını duyurmak için, ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak ve Rabbin lütfü yılını ilan etmek için beni gönderdi" (Lk. 4:18-19). Nasıra'daki bu olaydan sonra, İsa'nın meshedilip Rab tarafından yoksullara, tüm hayat yükü ağır olanlara, endişe içinde acı çekenlere, hasta ve dışlanıp terk edilenlere gönderildiğinin farkında olduğu açıkça görülür.

Göksel Babasının kendisini gönderdiğini biliyordu ve o da bunun karşılığında aynı amaçla öğrencilerini gönderecekti. Bu yüzden öğrencilerine şöyle der: "Sizi kabul eden, beni göndereni de kabul eder" (Mt. 10:40). İsa öğrencilerinin dünyanın tuzu ve ışığı olmalarını arzu eder. Cehaletin, ahlaki çöküşün, insanı değersiz kılan yoksulluk ve adaletsizliğin, şiddetin ve parçalanarak bölünmenin karanlığıyla mühürlenmiş dünyayı değiştirmek için! Bu ise öncelikle kişinin kendini İncil değerleriyle özdeşleştirme aşamasından geçmesinden ve Mesih'in ruhuyla güçlendirmesinden sonra mümkün olabilir. Bu tanışıklık sadece Mesih hakkında bilgi edinmekle gerçekleşemez, aksine yapılması gereken iman eden kişinin İncil değerlerini kendi hayatındaki ilişkilerinde ve kilisedeki hizmetleri aracılığıyla yansıtmasıyla mümkün olur.

Bizler sadece kendimizin İncil ile bütünleşmesine izin verdiğimizde, dünya üzerinde derinlemesine etki edebilir ve İncil ruhunu dünya gerçeklerinin içine yerleştirebiliriz. 22 Kasım 2024 tarihi İzmir Başepiskoposluğu adına önemli bir gündür, çünkü Hristiyan kadın ve erkeklerin iman konusundaki gelişimlerine katkı sağlayacak olan **Kilise Eğitim Programı** başlatıldı. Bu manevi eğitim programı, Kutsal Kitap, Teoloji ve kilise eğitimi hakkında detaylı bilgi edinme, kişisel inanç gelişimi, İncil'i anlama ve Kilise'ye hizmet etmeyi hedefleyen bir çalışma programıdır.

Kilise Eğitim Programı imanlı kişinin tüm hayatını İncil ile mayalandırıp Katolik imanı ve yaşamının temel öğeleriyle zenginleştirmeyi, kişide Hristiyan bilinci oluşturmayı ve hayatlarını İsa'nın imanlı öğrencisi olarak dünyada yaşamasını hedeflerken hem insan hem de Hristiyan olarak olgunlaşmasına yardım etme amacı da taşır. Devam etmekte olan **Kilise Eğitim Programına** katılıp bu büyük fırsattan yararlanmak isteyenler, ilgili Kilise papazına müracaat ederek kayıt yaptırabilirler.

24 Kasım 2024 tarihinde Kilise, **Kral Mesih Bayramını** kutladı. Başepiskopos Martin, Müjdeci Aziz Yuhanna Katedralinde Efkaristiya ayinini yönetti. Bu ayinde Peder Mariusz OFMCap. İzmir Başepiskoposluğunun Gençlik Sorumlu Papazı olarak atandı.

Bu gençlerin insani ve ruhsal gelişmesinde sorumlu vatandaşlar olmalarına, Kilise ve toplumdaki görevlerini yerine getirmelerine rehberlik etmek önemli bir girişimdir. Kalplerinde gerçek Efendileri olan İsa'nın hükümdarlık sürmesine izin vererek bundan ilham ve rehberlik almalıdırlar. “Kral Mesih” unvanının kökleri Kutsal Yazılara dayanır. Eski Ahit kitaplarının pek çoğunda Samuel, İşıya, Yeremya, Danyel’de yer alan kehanetlerde Mesih Kral olarak anlatılır. Yeni Ahit’te Meleğin Meryem’e Müjdesi bölümünde, Lk. 1:32-33, şöyle yazar: “... ve Rab Tanrı O'na, atası Davut'un tahtını verecek. O da sonsuza dek Yakup'un soyu üzerinde egemenlik sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecektir.”

Allah'ın Krallığı İsa'nın öğretisinin merkezinde bulunur ve “**Allah'ın Krallığı**” ifadesi Kutsal Kitap'ta 122 kez kullanılır, ve bunların doksanı ise İsa'nın bizzat kendisi tarafından söylenir.

Uzak Doğu'dan gelen yıldız bilimciler Kudüs'e varınca şu soruyu sorar: "Yahudiler'in Kralı olarak doğan çocuk nerede? Doğuda O'nun yıldızını gördük ve O'na tapınmaya geldik." (Mt. 2:2) Palmiye Pazar'ında Kralın Kabulü sırasında (Lk 19:38) Yahudiler yüksek sesle İsa'ya bağırlar: "Rab'bin adıyla gelen Kral'a övgüler olsun!" İsa'nın yargılanma sürecinde bugün okuduğumuz İncil bölümünde anlatılanlarda Pilatus, (Yuhanna 18:33): "Sen Yahudilerin Krallı mısın?" diye İsa'ya sorar. İsa ona "Kral olduğumu sen söylüyorsun" karşılığını verdi. "Ben gerçeğe tanıklık etmek için doğdum, bunun için dünyaya geldim. Gerçekten yana olan herkes benim sesimi işitir." (Yh. 18:37) Çarnıhtaki İsa'nın başüzzerinde asılı olan tabelada yazılan ise: "Nasıralı İsa, Yahudilerin Kralı" der. (Yh. 19:19).

Havarilerine öğretirken, İsa: "...aranızda birinci olmak isteyen, ötekilerin kulu olsun. Nitekim İnsanoğlu, hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidiye olarak vermeye geldi." (Matta 20:27-28), Matta 25:31'de okuyoruz ki *Kral Mesih Yargı Gününde herkesi yargılamak için şarla tekrar gelecek.*

Bugün Mesih'in Krallığını kutlarken, şunu unutmayalım ki gerçekten İsa'yı dinlemezsek, sevmezsek, hizmet etmezsek, onun bizi yönlendirdiği tarafa gitmezsek İsa bizim Kralımız olmaz. Biz sadece Mesih ile birlikte yürümeye gayret ettiğimizde, hayatımızı dopdolu bir şekilde İncil'in ruhuyla yaşadığımızda ve İncil ruhu hayatımızın her yönüne nüfuz ettiğinde Mesih'in Krallığına ait oluruz. Mesih hakikaten hayatımın Kralı ise, İsa hayatımın her bölümünde Kral olmalıdır ve ben de Mesih'in hayatımın her anında hüküm sürmesine izin vermeliyim. İsa'nın sevecen davetine samimiyetle karşılık verdiğimizde İsa Mesih'in halkı oluruz: "*Boyunduruğumu yüklerin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm.*" (Matta 11:29). Yaşamlarımızda Mesih'in yumuşak ve alçakgönüllü düşüncesini geliştirerek, başkalarına İsa Mesih'in gerçekten bizim Kralımız olduğunu gösteririz, ve o bizim hayatımızın sorumlusudur.

Bugün, Kral Mesih Bayramı bize, Mesih'in bizim yaşamlarımızdan sorumlu olması gerektiğini ve İsa'yı bedenlerimiz, zihinlerimiz, kalplerimiz ve irademiz üzerinde egemen güç olarak kabul etmemiz gerektiği şeklindeki büyük gerçeği hatırlatıyor. Karşılaştığımız her ahlaki karar verme durumunda, Kral Mesih ile Barabbas arasında bir seçim yapma durumuyla karşılaşırız ve Mesih'in Krallığında yaşamayı arzu eden kişi "*Krallığın gelsin. Göklerde olduğu gibi yeryüzünde de senin istediğin olsun*" demelidir.

Gelin şimdi kendimize bir soru soralım, “*Acaba bu durumdayken Kralım İsa benden ne yapmamı ve ne söylememi ister?*”

Her gün Kralımızın bize o gün karşılaşacağımız insanlara, bizi İsa'nın gerçek ölçileri yapacak uygun sözleri söylemeye yönlendirmesi için dua ediyor muyuz? Evdeki yaşantımız ve arkadaşlarımızla yürüttüğümüz yaşam tarzımız İsa'nın Krallığına uygun mudur? Yoksa, İsa'yı memnun etmek yerine kendimizi mi mutlu etmeye çalışıyoruz? Mesih hizmet etmek ve başkalarının da hizmetinde olmak için geldi. Dolayısıyla, biz de Mesih'in kendi hizmetine çağrıldık – Gerçeğe hizmet etmeye! Bugünkü İncil bölümünde İsa'nın şöyle dediğini duyuyoruz: “Ben Gerçeğe tanıklık etmek için doğdum ve bunun için dünyaya geldim” (Yh. 18:33).

İsa'nın kendi yaşamında tanıklık ettiği ve bize öğrettiği Gerçek Babası olan Rabbin bizim de seven ve affeden Babamız olmasıdır, bu nedenle hepimiz onun çocuklarıyız ve bir tek beden oluşturuyoruz. Böylece, biz onun çocukları olan kız ve erkek kardeşlerimiz için her yaparsak bunu Kralımız için yaparız. Çünkü, biz düşmanımızı ve yabancıyı kucaklamak için el uzatan bir halk olmaya, çeşitlilikte mutlu olmaya, sınırsızca affetmeye, yoksula ve toplum içindeki aşırı uçlarda bulunan kişilere şefkatle yaklaşmaya, dua ederek birbirini desteklemeye, hizmet edilmeye değil hizmet etmeye davet edilen bir halkız. Başka bir deyişle, hizmet etmekle liderlik etmeyi bize örnek olarak Kral Mesih verdi. “Hrisitayan için, ‘hüküm sürmek demek *ONA hizmet etmek demektir*, özellikle yoksula ve acı çeken insanlara verilen hizmette *Kilise kurucuları olan yoksul ve acı çekeni görüp tanır*. (Katolik Kilisesi Din ve Ahlak İlkeleri #786).

Mesih'in krallığının vatandaşlarından yükümlü oldukları sadece bir tek kanunu yerine getirmeleri beklenir; sevgi kanunu! “*Allah'ı tüm yüreğinle sev, komşunu da kendin kadar sev.*” “*Eğer beni severseniz, emirlerimi yerine getirirsiniz.*” İsa, takipçilerinden yüksek derecede bir sevgi bekliyor: “*Birbirinizi benim sizisevdiğim gibi sevin.*” Kral Mesih Bayramında bugün gelin İsa'nın bize emrettiği gibi itaatle, sevgiyle, cömertçe, hizmetle yaşayalım ve sahip olduğumuz her şeyi ihtiyacı olan kardeşlerimizle paylaşarak kralımız İsa'ya hayatımızdaki en özel yeri verelim.

7 BAŞEPIKOPOS'UN PAPAZLAR VE DİĞER RUHBANLARLA TOPLANTIŞI

19 Kasım 2024 tarihinde Başepiskopos Martin Kmetec Başepiskoposluk bölgesinde görev yapan papazlar ve rahiplerle bir toplantı yaptı. Bu toplantıda ele alınan konular şunlardı: **Kilise Konsil'inin Kuruluşu**.

Başepiskopos Kiliselere katılımın daha fazla olmasını sağlamak için tüm kilise papazlarını görevli oldukları kiliselerdeki cemaatlerinde bulunan kişileri Kilise Konsil'i için seçip belirlemeye teşvik etti. **Kilise Eğitim Programı**. Bir süredir papazlar ve cemaat üyeleri yeni vaftiz olan kişiler için sürekli eğitimin gerekliliğini dile getiriyorlar. Ancak Kilise'de sorumluluk alabilecek, uygun sistemli formasyona sahip kişilerin sayısı yetersizdir. Daha da önemlisi İsa'ya olan imanlarına dünyanın koşullarında etkili şahitlik edebilmesi için kişinin güçlü imanının yanı sıra bilgisi de yeterli olmalıdır. Başepiskopos, kendisinin en önemli sorumluluklarından birinin kendisine emanet edilen insanları iman konusunda bilgilendirmek olduğunu düşünüyor. **Jübile Yılı, 2025**. Papa Francis, tüm Hristiyanları *umut hacıları* olmaya davet ediyor.

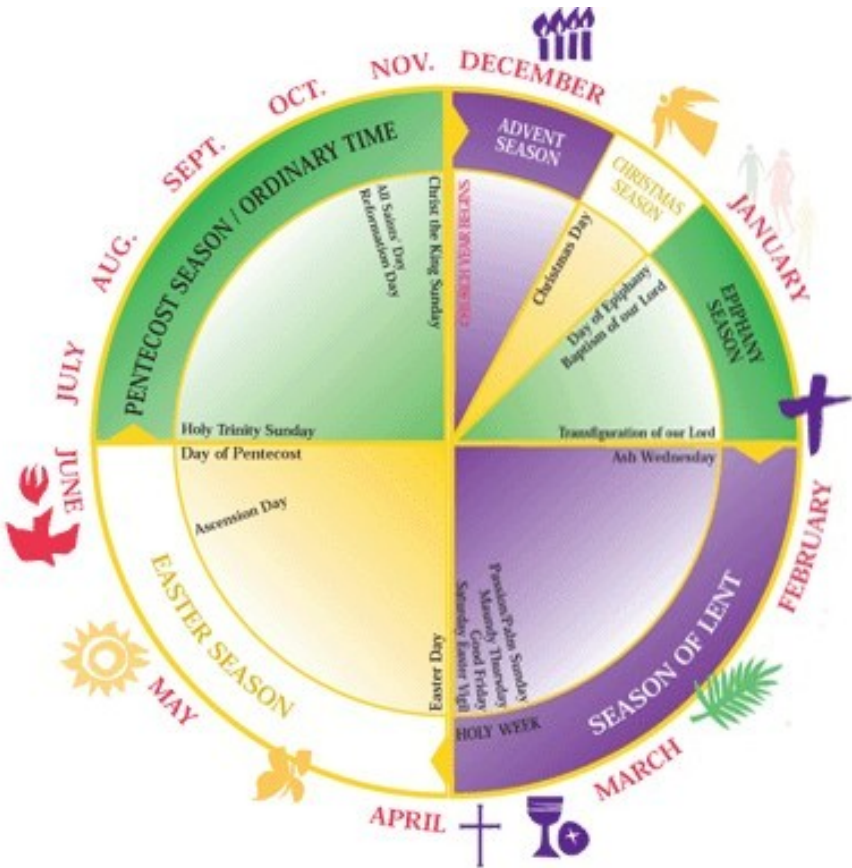
'Allah'ın kurtarıcı varlığına ihtiyaç duyan insan kalbinin özlemine' kapsayan, umut işaretleri zamanın işaretlerinde yeniden keşfedilmelidir. (*Spes non confundit*, 7) Umut yolcuları olan imanlılar, belirlenen herhangi bir kutsal mekana hacılık ederse Kutsal Papa'nın onayladığı jübile endüljansını elde edecektir.

Başepiskopos, papazlara ve rahiplere Roma'ya bir hac ziyareti teklif etti. Ayrıca, papazlara günahlarından tövbe etmek isteyen kardeşlerimize İtiraf Gizemi için her zaman hazır bulunmalarını hatırlattı. Katedral'de ve diğer kiliselerde bir günlerini Kutsal İtiraf Gizemini almayı arzu edenler için sabahtan akşama dek zaman ayırma teklifini de yaptı.

NOELE HAZIRLIK DEVRESİ

Noele Hazırlık Devresi yılın çok özel bir dönemidir ve Noel Döneminin öncesine geldiği için bazen parlak ışıkların gölgesinde kalır. Noele Hazırlık Devresinin ilk günü yeni Kilise takviminin başlangıcı olan ilk gündür ve İsa Mesih'in Noelde doğumu için yapılan dört haftalık hazırlığı başlatır.

Noele Hazırlık Devresinin özelliği sanki bugünmüş gibi dünyamızda Mesih'in doğumuna yüreklerimizi ve evlerimizi nasıl hazırlayacağımız hakkında düşüncelerimizi yoğunlaştırdığımız bir evredir. İsa'nın doğumunun gerçek anlamını kavramak için imanlı toplulukların ve ailelerin dua ederek, düşünerek, özel müzik ve hayır işleriyle geçirdikleri bir zamandır. Dört hafta süren Noele Hazırlık Devresiyle ilgili birçok farklı Hristiyan geleneği vardır.

Noele Hazırlık Devresi, bizi Hristiyan inancının en kutsal zamanlarından biri olan İsa'nın doğumunu nasıl anacağımızı düşünmek için alışık olduğumuz günlük hayatımızdan uzaklaşmaya davet ediyor. Bu aynı zamanda İsa'nın ikinci gelişindeki zaferle geri dönüşü üzerinde de düşünme zamanıdır.

Noele Hazırlık Devresinin Kökeni: “Advent” (Noele Hazırlık devresi) kelimesi Latince “Adventus” olup anlamı “gelmek” tir ve bu söz Noele hazırlanılan dört hafta ile ilişkilendirilir. Tarihçiler günümüzden geçmişe yaptıkları araştırmalarda ilk “Adventus” kutlamalarının izini beşinci yüzyıla kadar sürebilmiştir.

Altıncı yüzyıla gelindiğinde, 581 yılında toplanan Macon Konsil'i Tours'daki uygulamayı benimsedi ve daha sonra tüm Fransa'da Aziz Martin'in bayramından Noele kadar haftada üç gün oruç tutuldu. Yerel Kilise Konsillerinde Cumartesi ve Pazar günleri dışında her gün Aziz Marti gününden vaftiz bayramına kadar 56 gün içinde 40 gün oruç tuttular tıpkı Karem döneminde tutulan oruç gibi. Altıncı yüzyıl ayrıca Roma'da da “Adventus” kutlamalarına şahit oldu. Sekizinci yüzyılda bir ayın kutlaması olarak değil, 15 Kasım'dan İsa'nın Doğuşu'na kadar oruç ve perhiz dönemi olarak geçiriliyordu. 13. Yüzyıla gelindiğinde, “Adventus” orucu yaygın olarak yapılmıyordu ancak Fransız Litürji yazarı Mende Episkoposu Guillaume Durand'a göre oruç hala tutulmaktaydı. Noele Hazırlık Devresi takvimleri ilk olarak 19. Yüzyılda, Alman Luther yanlıları tarafından Noel için umut dolu hazırlık döneminin günlerini belirtmenin bir yolu olarak benimsendi.

Noele Hazırlık Devresini İnsanlar Nasıl Kutluyor? Noele Hazırlık Devresi, tüm dünyada Hristiyanlar tarafından benimsendiğinden bunu kutlamanın pek çok farklı ve yaratıcı yolu vardır! Kutsal bir dönemolan Noele Hazırlık Devresindeki en dikkat çeken davranışlar arasında yoksullara bağış yapmak gelir.

Noel Devresi Çelengi: Bu devrenin en önemli geleneği dört mumlu çelendir. Çelenk kavramı 16. Yüzyılda Alman Luther yanlıları arasında ortaya çıkmıştır. Bununla birlikte mumları Noele Hazırlık Devresinin Pazar günlerini temsil eden modern dört mumlu çelenk 1839 yılında ortaya çıktı. Her zaman yeşil kalan çelenk ve mumları Noele özgü semboller taşır. Çeşitli yeşil yapraklı dallarla yapılan çelengin kendisi sürekli yaşamı simgeler.

Başlangıcı ve sonu olmayan daire şeklindeki çelenk Allah'ın ebediyetini, ruhun ölümsüzlüğünü ve Mesih'te bulduğumuz sonsuz yaşamın simgesidir. Çelengi oluşturan her bir yaprağı dökülmeyen bitki ve ağacın inancımıza uyarlanabilen kendi anlamları vardır. Defne zulüm ve acıya karşı zaferin simgesidir. Çam kutsallığı, porsuk ağacı ölümsüzlüğü ve sedir ise gücü ve şifayı temsil eder. Çelengi süsleyen çam kozalakları yaşam ve diriliş demektir. Çelenk bir bütün olarak bize hem ruhlarımızın ölümsüzlüğünü hem de Tanrı'nın bize Mesih aracılığıyla bahsettiği sonsuz yaşam vaadi anlamına gelir.

Noele Hazırlık Devresinin Mumları: Mumların da kendi özel anlamları vardır. Dört renkli mum dört hafta süren Noele Hazırlığı ifade eder ve her Pazar günü bir mum yakılır. Mumların alevi karanlığın içinde mücadele edenlere umut ve huzur getirecek olan yaklaşmakta olan Noel ışığını ifade eder.

- Mor renkli olan birinci mum umudun simgesidir. Bazen bu muma özellikle Mesih'in doğumunu önceden bildiren Peygamber İşıya'dan dolayı ve diğer peygamberlerin hatırasına "Kehanet mumu" adı da verildiği olur. Gelmekte olan Mesih'in özlemiyle beklentiye temsil eder.
- Yine mor renkli olan ikinci mum ise imanın simgesidir. Bu muma Meryem ve Yusuf'un Beytlehem'e yaptıkları yolculuğu hatırlatan "Beytlehem mumu" adı verilir.
- Sevinci simgeleyen üçüncü mumun rengi pembedir. Bu muma "Çoban mumu" denir çünkü kilise törenlerinde pembe renk sevincin rengidir. Noele Hazırlık Devresinin üçüncü pazarına "Gaudate Pazarı" (Sevinç) denir çünkü bize dünyanın İsa'nın doğumunda yaşadığı neşeyi ve Noel'in yarısına ulaşmış olan imanlıların hissettiği mutluluğunu hatırlatır.
- Noele Hazırlık Devresinin dördüncü haftasında, Kurtarıcımızın doğumunu beklerken dua ve tövbenin son haftasına gelindiğini belirten son mor mumu yakarız. Bu son mum, huzuru simgeleyen "Meleğin Mumu"dur. Bize meleklerin verdiği müjdeyi anımsatır: "Yeryüzüne barış, insanlara iyilik!

Bazen çelengin ortasına beyaz bir mum yerleştirilir; bu güzel ve modern bir uyarlamadır. Beyaz mum Noel Arifesinde yakılır. Bu muma “Mesih Mumu” adı verilir ve Mesih’in hayatını simgeler. Beyaz saflığın rengidir çünkü Mesih günahsız, saf Kurtarıcı’dır. Noel Çelengi kullanmak Noele aklınızı ve yüreğinizi hazırlamanın en mükemmel yoludur.

ADRES: NECATİ BEY BULVARI, N° 2A 35210 KONAK - İZMİR